

הת (ראשון לציון) 52916-02-24 - עבד אל חלים פריג' 2. רוז פריג' נ' משטרת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 52916-02-24 פריג' ואח' נ' משטרת ישראל, אכ"ל חוף להב 433

לפני כבוד השופט אבי וסטרמן

1. עבד אל חלים פריג' 2. רוז פריג'

מבקשים
נגד

משטרת ישראל, אכ"ל חוף להב 433

משיבה

ב"כ המבקשים, עו"ד גיא שנער
ב"כ המשיבה, עו"ד אמיר דוד-פלד, רס"מ

החלטה

1. לפני בקשה להשבת רכוש תפוס.

רקע

2. תחילתו של הליך זה בבקשה שהוגשה מטעם המשיבה להארכת תוקף החזקת רכוש, אשר נתפס במסגרת חקירה המתנהלת בחשד לביצוע עבירות מרמה, הלבנת הון ועבירות נוספות. המבקש 1 (להלן: **המבקש**) הוא אחד המשיבים לבקשה האמורה (המשיב 4); המבקשת 2 (להלן: **המבקשת**) היא רעייתו של המבקש.

3. במסגרת תגובת המבקש לבקשה להארכת התפיסה נטען בין היתר כי החיפוש בביתו, במהלכו נתפס רכוש, נעשה ללא צו ובניגוד לדין, וכן כי רכוש שנתפס בחיפוש שייך לו ולמבקשת.

4. בתום דיון שהתקיים ביום 28.4.25 הסכים ב"כ המבקשים (אשר מייצג את כלל המשיבים בבקשה להארכת התפיסה) לקבלת הבקשה להארכת תוקף התפיסה ב- 180 ימים; זאת, בכפוף להחלטה שתניתן - לאחר דיון נפרד שיתקיים בעניין זה - בטענות המבקשים לגבי חוקיות החיפוש ובעניין זכותם ברכוש. בעניינים אלה תעסוק החלטה זו.

תצהירי המבקשים

5. בתצהיר מיום 18.5.25 החתום בידי **המבקש**, נטען כי המבקש והמבקשת מתגוררים דרך קבע בכפר קאסם בבית אשר ממוקם בנצ. שצוין ואין לו כתובת; בקומת הקרקע מתגוררים המבקשים, וקומות א' וב' מחולקות לשני בתים נפרדים בהם מתגוררים שני בניהם של המבקשים; תשלומי הארנונה נפרדים, אין מעבר בין הבתים, ולכל בית כניסה נפרדת. כחודשיים עובר למועד ביצוע החיפוש שהה בבית גם בנם של המבקשים, איברהים, מאחר ובביתו הממוקם בקומה העליונה כאמור, נערך באותה העת שיפוץ.

במועד החיפוש לא שם לב המבקש כי צו החיפוש ניתן לצורך חיפוש בביתו של איברהים ולא בביתו של המבקש; כמו כן, גילה בדיעבד כי גם הנצ. המופיע בצו החיפוש אינו נכון. במהלך החיפוש נתפס אקדח בחדרו של המבקש, אותו שמר עבור חבר שנסע לחו"ל, אולם מכל מקום נמסר למבקש על יד השוטר כי זו אינה מטרת החיפוש; בהמשך הוגש נגד המבקש כתב אישום בעניין זה.

כמו כן, לא הובהר למבקש כי הוא רשאי לנוכחות עדים לחיפוש מטעמו, ולאחר שנתפס האקדח בוצע החיפוש רק בנוכחות רעייתו. אכן, המבקש חתם על הסכמה לעריכת חיפוש ללא עדים אולם לא הבין על מה הוא חותם.

עוד טען המבקש כי הכסף המזומן שנתפס בחדר השינה של המבקשים שייך לו, אינו קשור לעבירה פלילית כלשהי, ונחסך במהלך השנים.

6. בתצהיר מיום 10.3.25 החתום על ידי **המבקשת** (צורף לתגובה מיום 11.3.25 לבקשה להארכת התפיסה), טוענת המבקשת כי הרכוש המפורט ברשימה שצורפה - הכולל תכשיטים רבים - נמצא בבעלותה כדן, ואינו קשור לעבירה פלילית כלשהי.

המבקשת הגישה תצהיר נוסף ביום 18.5.25, במסגרתו חזרה על האמור לעיל תוך שטענה בנוסף כי חלקו הארי של הרכוש ניתן לה בירושה מהוריה, וחלקו ניתן לה כמתנות מהמבקש, במהלך 30 שנות נישואיהם.

הדין שנערך ביום 7.8.25

7. במסגרת הדיון שנערך ביום 7.8.25 נחקרו המבקשים בחקירה נגדית על תצהיריהם. **המבקש** אישר כי ביתו אינו רשום בפנקס הבתים המשותפים וכי המבקש אינו רשום כבעלים של המקרקעין, אשר עדיין רשומים על שם האדם שמכר לו את הנכס. כמו כן אישר המבקש כי בחקירתו מסר שבנו איברהים גר ולן בביתו במועד בו בוצע החיפוש ובמהלך כ- 6-7 חודשים לפני כן, החל מחודש מרץ-אפריל 2023; לפני כן שכר איברהים דירה בסמוך, ולאחר מכן חזר להתגורר בביתו של המבקש מאחר והחליט לשפץ את ביתו ולהתחתן. כמו כן אישר כי יש חצר אחת משותפת למבנה בו הוא מתגורר עם בניו, והבניין מוקף גדר אחת; עם זאת, המבנה

מחולק לבתים נפרדים אליהם מובילות מדרגות נפרדות.

בהתייחס לרכוש שנתפס טען המבקש כי הכספים שנתפסו במזומן בשקלים (בסך 280,000 ₪) הם חיסכון שלו ושל המבקשת, ולגבי הסכום שנתפס בדולרים (בסך 42,601 דולר) וכן התכשיטים - 80 אחוז מהם קיבלה המבקשת מהוריה בשנת 2010. כן טען כי המבקשים החליפו את שטרות הדולרים בשטרות חדשים.

8. גם **המבקשת** נחקרה בחקירה נגדית על תצהירה. המבקשת עמדה על כך שהתכשיטים שפורטו בנספח לתצהירה שייכים לה, ובתשובה לשאלה הוסיפה כי גם הכסף המזומן היה שייך לה. בהתייחס לתכשיטים אשר לטענתה קיבלה מאמה המנוחה לא ידעה להסביר מדוע אינה יכולה לתאר אף אחד מהם.

טענות המבקשים

9. טענות המבקשים הובאו בתגובת המבקש לבקשה להארכת תפיסת הרכוש, במסגרת הדיונים שהתקיימו בהליך זה וכן בסיכומי המבקשים בכתב שהוגשו ביום 17.8.25.

10. בפי המבקשים שני ראשי טיעון עיקריים. **ראש הטיעון האחד עניינו חוקיות החיפוש** שנערך בביתם. לפי הטענה, לא נסתרה העובדה כי המבקשים הם המחזיקים בנכס בו בוצע החיפוש, אף אם הזכויות בו אינן רשומות בלשכת רישום המקרקעין או שהועלו טענות בנוגע למעמדו התכנוני. כמו כן בניו של המבקש מחזיקים בדירות אחרות באותו בניין, וחשבונות הארנונה מעידים על כך.

בנוסף, לא הוצא צו חיפוש על שם המבקש אלא על שם שני בניו (המשיבים 1 ו- 2 לבקשה להארכת תוקף התפיסה). המבנה בו נערכו החיפוש והתפיסה מחולק לשלוש דירות - ביתם של המבקשים המצוי בקומת הקרקע, ושני בתיהם של בניהם השוכנים בקומות העליונות; אין מעבר בין הדירות, ולכל אחת מהן כניסה נפרדת; זאת, אף אם למבנה חצר וגדר משותפות.

בעת בו בוצע החיפוש, בנם של המבקשים, איברהים פריג' (המשיב 1 בבקשה לארכת החזקת התפוסים, להלן: **איברהים**) לן בביתם מזה מספר חודשים, וזאת מאחר ובביתו - בו לא נערך חיפוש כלל - נערכו שיפוצים. בנסיבות אלה היה מקום להפנות את צו החיפוש אל המחזיקים בנכס ולא לדייר ארעי.

כמו כן צווי החיפוש התירו לערוך חיפוש בנקודת ציון, ולא בכתובת מדויקת; באותו נ.צ. יש שלושה מחזיקים בדירות שונות - המבקשים ושני בניהם. החיפוש והתפיסה בוצעו בחריגה מגבולות צו החיפוש שניתן על בסיס נקודת ציון גיאוגרפית, מאחר והצו הופנה כלפי מי שאינו המחזיק בנכס בו בוצע החיפוש; הצו אינו מתיר חיפוש אצל צדדים שלישיים, ועל כן החיפוש שבוצע - בלתי חוקי;

לעניין זה הפנה ב"כ המבקשים להלכה שנפסקה ברע"פ 4334/23 אברג'ל נ' מדינת ישראל (14.7.24).

המבקשים לא היו חשודים בעת שבוצע החיפוש:המבקשת אינה חשודה גם כיום, ונראה כי המבקש נחקר בפרשה באזהרה על מנת להכשיר את החיפוש הבלתי חוקי.

11. ראש הטיעון השני, החילופי, עניינו **טענות המבקשים לזכותם ברכוש**; טענה זו אינה מופנית כלפי הרכוש שנתפס בחדרו של איברהים, כי אם לרכוש שנתפס בכספת שבחדר השינה של המבקשים:סכומי מזומן בסך של 42,601 דולר ו- 280,000 ₪ וכן תכשיטים השייכים למבקשת.

נטען כי מדובר ברכוש השייך לשני המבקשים מכוח חזקת השיתוף. במה שנוגע לתכשיטים, מדובר בתכשיטים אשר ניתנו למבקשת על ידי הוריה המנוחים בירושה; במה שנוגע למזומן בדולרים הרי שהמבקש דאג להחליף את השטרות במהלך השנים ועל כן מדובר בשטרות מסדרה חדשה. לגבי הטענה כי הכסף נתפס בחדרו של איברהים הרי שלא היתה בחדרו כספת אלא רק בחדר השינה של המבקשים; באשר לטענה כי המבקשת אמרה לשוטרת כי הכסף שייך לבניה החלפנים, הרי שהיא מכחישה כי הדברים נאמרו ושליטתה בעברית מוגבלת מאד.

טענות המשיבה

12. טענות המשיבה הובאו הן בע"פ במסגרת הדיונים שהתקיימו בהליך זה והן בכתב, בפרט בסיכומיה שהוגשו ביום 24.8.25.

13. המשיבה טענה כי מקומן של הטענות הנוגעות לחוקיות החיפוש להתברר במסגרת ההליך העיקרי. לגופם של דברים, טענה המשיבה כי החיפוש, אשר בוצע מכח צו שיפוטי, היה חוקי ולא נפל בו כל פגם. צווי החיפוש הוצאו על שם שני בניהם של המבקשים, איברהים וחליל פריג' (המשיבים 1 ו- 2 לבקשה להארכת התפיסה), שהינם חשודים משמעותיים בפרשיה הנחקרת. שניהם גרים בפועל בבניין אחד בו גרים גם המבקשים.

עוד נטען כי הבניין לא רשום על שם המבקש ועל כן המשטרה לא יכולה היתה לדעת כי המבקש הוא הבעלים של הנכס בוצע החיפוש; כמו כן לא ניתן להוכיח על פי ה"תכנית" שהגיש המבקש, ואשר התברר כי כלל לא הוכנה עבור ביתו, שמדובר בשלוש דירות נפרדות. כמו כן, לא מדובר בבית שנרשם בפנקס הבתים המשותפים; על כן, לא ניתן להתייחס לבניין ככולל דירות נפרדות במובן המשפטי, אלא מדובר בבניין אחד. גם עצם הרישום של תושב כחייב בארנונה אינה מלמדת על בעלות או החזקה בנכס. בנוסף, המבקש הודה בחקירתו כי בנו איברהים גר עמו בביתו כשבעה חודשים לפני מועד החיפוש וביום החיפוש. עוד צויין כי בהליך בגינו הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין החזקת נשק - שהינו תולדה של החיפוש דנן - לא נטען על ידו לחיפוש בלתי חוקי.

14. המשיבה טוענת כי יש גם לדחות את הטענות לפיהן הרכוש התפוס שייך למבקשים. בהתייחס לכסף שנתפס - 280,000 ₪ ועשרות אלפי דולרים - הרי שממזכרים שבתיק עולה כי מזומן

נתפס בחדרו של איברהים, והמבקשת מסרה לשוטרת כי הכסף שייך לבניה החלפנים.

בהתייחס לתכשיטים שנתפסו, טענתה של המבקשת לפיה מדובר בתכשיטים אשר את חלקם הגדול ירשה מאמה המנוחה נטענה בעלמא וללא כל תימוכין. כך, אישרה המבקשת כי אין צו ירושה, וכן לא הצליחה, במסגרת עדותה וחקירתה, לתאר אף אחד מן הפריטים הרבים.

דין והכרעה

15. המבקשים העלו שתי טענות חילופיות אשר על בסיסן הם עותרים להחזרת הרכוש התפוס - מזומנים בסך 280,000 ₪ ו- 42,601 דולרים, וכן עשרות תכשיטים: האחת בסוגית חוקיות החיפוש שנערך בביתם, והשניה נוגעת לזכותם הנטענת ברכוש.

חוקיות החיפוש והתפיסה

16. בטרם דיון בטענה לגופה אתיחס לטענת סף אשר העלתה המשיבה במסגרת הדיונים בהליך זה, הגם שזנחה אותה בסיכומיה. לפי הטענה, סוגיית חוקיות החיפוש מקומה להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך הנוגע לתפוסים.

טוב עשתה המשיבה משלא עמדה על טענה זו בסיכומיה. אכן, טענות המתייחסות לחוקיות של חיפוש ואשר תכליתן לבסס טענה הנוגעת לקבילות ראיה מקומן להתברר, ככלל, במסגרת ההליך העיקרי. עם זאת, הטענות בענייננו אינן נוגעות לקבילותן של ראיות כי אם לחוקיותה של תפיסת הרכוש; על כן מקומן להתברר במסגרת ההליך דן שהוא "ההליך העיקרי" לעניין זה, במסגרתו מתבררות סוגיות הנוגעות לחוקיות החיפוש והתפיסה (ר' למשל רע"פ 4526/18 **אלוביץ נ' מדינת ישראל** (5.8.18)).

בהתייחס לטענות שהעלתה המשיבה לגבי השלכות החלטה כאמור על הליך אחר המתנהל נגד המבקש שמקורו בחיפוש הנדון, הרי שאין בכך כדי למנוע בחינת חוקיות החיפוש לצורך הליך זה, כאשר ממילא ההחלטה דן תקפה בגדרו בלבד.

17. ועתה לבחינת טענה לגופה. ביום 3.9.23 נחתם על ידי שופט צו החיפוש שבנדון, אשר מתיר למשטרת ישראל לערוך חיפוש ב-

"ביתו של איברהים פריג ת.ז. ... בכפר קאסם נ.צ. ..., לרבות מחסנים, חצרים, וכלי רכב שבעלותו וכן כלי רכב שבהחזקתו ובהחזקת בני משפחתו המצויים בשטח הבית".

בפרטי המחזיק שבצו נרשמו פרטיו של איברהים; צו דומה נחתם לגבי ביתו של חליל פריג. החיפוש בוצע על ידי המשטרה ביום 6.9.23.

18. המבקש טוען כי החיפוש שבוצע הינו (בחלקו) בלתי חוקי, מאחר ובוצע בביתו של המבקש ולא בביתו של איברהים בנו; ביתו של איברהים - נשוא הצו - מצוי אמנם במבנה בו מתגורר המבקש,

עמוד 5

אולם מדובר בדירה נפרדת לחלוטין. המבקש מאשר כי איברהים לן בתקופה הרלוונטית בביתו של המבקש, לנוכח שיפוצים בדירתו; בהתאם לכך, הובהר כי הטענה בדבר החיפוש והתפיסה הבלתי חוקיים אינה מתייחסת לרכוש שנתפס בחדר בו לן איברהים, כי אם לרכוש שנתפס בחדר השינה של הוריו (ס' 11 לתגובה לבקשה להארכת התפיסה מיום 11.3.25).

19. הטענה בדבר חריגה מן הצו בשל העובדה כי החיפוש לא בוצע בדירתו של המבקש אלא בדירת הוריו, עשויה להיראות במבט ראשון כשובת לב; עם זאת, בנסיבות העניין עליהן אעמוד להלן, אין בה ממש.

20. הצדדים התייחסו בהרחבה בטיעוניהם למבנה הבית בו מתגוררים המבקשים ובניהם, מעמדו התכנוני והמשפטי, רישום הזכויות בנכס, וכיו"ב; עם זאת, במוקד הדברים מצויה לטעמי עובדה אשר אינה שנויה במחלוקת, ולפיה **איברהים, נשוא הצו, התגורר באותה תקופה בבית הוריו - המבקשים.**

21. בחקירתו בבית המשפט (פרוטוקול מיום 7.8.25, שורות 20-23), אישר המבקש כי אמר בחקירתו שאיברהים התגורר בביתו כ- **7 חודשים** עובר למועד החיפוש (במאמר מוסגר יצוין כי עובדה זו אינה תואמת את הנטען על ידי המבקש בסעיף 5 לתצהירו מיום 18.5.25, ולפיו התגורר איברהים בביתו **חודשיים** עובר למועד החיפוש; לא עלה בידי המבקש להסביר סתירה זו בעדותו (עמ' 28, שורות 9-10); השוני בין הגרסאות אינו מלמד על כך שהמבקש הקפיד לדייק בדבריו).

22. יתרה מזאת; כפי שעולה מעדותו של המבקש בבית המשפט וחקירתו מן העת האחרונה במשטרה, איברהים מעולם לא התגורר באותו חלק של הבניין אשר נטען כי הוא ביתו, ומסתבר כי אותם "שיפוצים" נטענים בביתו אינם אלא בניית הבית שטרם הסתיימה; גם **כיום** מתגורר איברהים בביתם של המבקשים, כאשר ביתו העתידי מצוי עדיין בשלבי בניה ואינו ראוי כלל למגורים:

"לשאלת בית המשפט, כשאתה אומר גר בביתך, מה זה אומר איפה גר?"

ת. ב 2019 עברתי לגור בבית החדש, שמדברים עליו. עד שנת 2021 איברהים גר אצלי. בשנת 2021 שכר דירת סטודיו לא רחוק ממני אצל בן דוד שלי שהיה שם עד חודש מרץ/אפריל 2023 והחליט לחזור אל"י לבית כי החליט לשפץ את הבית שלו ולהתחתן. אחרי כמה חודש הגיעו חיפוש אלינו הביתה ושיבשו את כל התכנית" (פרוטוקול הדיון מיום 7.8.25, עמ' 25 שורות 25-28; ר' גם חקירת המבקש שסומנה במ/2, שורה 183).

"ש. מי גר בקומה שלך?"

ת. אני ואשתי ושני הילדים שלי מוחמד ואיברהים.

...

ש. האם איברהים מאורס?

ת. הוא התכוון להתחיל לעבוד על זה אבל קרה מה שקרה בשנת 2023 והכל נתקע.

ש. באיזה שלב נמצא הבית של איברהים?

ת. הוא צריך צבע נגרות חשמל מים, אפשר להגיד שהוא הגיע לשלב 50%.

ש. אז אם אני מבינה אותך נכון אברהים וחליל גם היו גרים בקומת קרקע איתך ועם אשתך ושאר הילדים ואז שחליל התחתן עלה לגור בבית שלו עם אשתו ואברהים עדיין גר איתכם בבית.

ת. נכון.

ש. אז איפה ממוקם החדר של איברהים?

ת. באמצע הבית, הוא בחדר ביחד עם אחיו מוחמד".

(חקירת המבקש מיום 4.8.25 - במ/3, שורות 36-49).

כלומר, לדברי המבקש, לאחר שעבר להתגורר בביתו בשנת 2019 גר עמו איברהים; לאחר מכן שכר איברהים דירה בסמוך, והחל מחודש מרץ-אפריל 2023 חזר איברהים להתגורר בבית הוריו, על מנת שבינתיים יבנה הבית בו הוא מתכנן להתגורר בעתיד. כלומר, איברהים מעולם לא התגורר באותו חלק של הבניין אשר נטען כי הוא ביתו, ומסתבר שמצוי עדיין - כיום - בשלבי בניה; מקום מגוריו של איברהים הינו בית הוריו - המבקשים, עוד כחצי שנה לפני ביצוע החיפוש, וברציפות עד היום, כשנתיים לאחר מכן; במשך תקופה זו לא היה לו כל מקום מגורים אחר.

23. כאמור לעיל, ב"כ המבקשים לא חולק על חוקיות החיפוש במדרו של איברהים - נשוא הצו - אשר ממוקם בתוך ביתו של המבקש; כלומר, לשיטתו אין מניעה לראות את חדרו של איברהים בתוך בית הוריו כ"ביתו" על פי הצו, ואת איברהים כמחזיק החדר. זאת, להבדיל מחדרים אחרים בדירה, כדוגמת חדר השינה של הוריו, אשר אינם נכללים בגדרו של צו החיפוש.

24. לטעמי, בנסיבות דנן מדובר בהבחנה מלאכותית, ויש לראות את איברהים כמחזיק של הדירה כולה וכמי שמתגורר בה בקביעות. יוזכר כי לא מדובר בשוכר זר לבני הבית אשר לן באחד מחדרי הדירה, אלא בבנם של בעלי הבית שהתגורר במקום במשך חודשים ארוכים עובר לחיפוש ומתגורר בו שנתיים לאחריו; בנסיבות אלה, נגישותו לכל חלקי הבית ושליטתו בהם תואמות את אלה המאפיינות מחזיק, ועל כן לעניין צו החיפוש ניתן לראותו כאחד מן המחזיקים בבית. חפציו ורכושו של איברהים עשויים להיות מפוזרים בחדרי הבית השונים, ואין ליתן להם "חסינות" מפני חיפוש ותפיסה רק מאחר ובחר להוציא אותם מן החדר בו הוא לן ולהניחם בחדר אחר (למשל - בתוך הכספת שבחדר השינה של הוריו).

25. אשר על כן, החיפוש בוצע על ידי המשטרה בהתאם לאמור בצו: הן במה שנוגע לכתובת שצויינה בו באמצעות נ.צ. (בשלבם קודמים של הליך זה נטען כי החיפוש בוצע בנ.צ. שאינו נכון, אולם המבקשים אינם עומדים על טענה זו - סעיף 16 לסיכומיהם); והן במה שנוגע לזהותו של המחזיק - איברהים, אשר החיפוש בוצע בביתו, שהינו גם ביתם של הוריו. אוסיף כי כפי שציינה המשיבה, אין בנמצא מרשם רשמי כלשהו אשר על בסיסו היתה אמורה המשטרה להניח כי חלק מסויים בנכס - אשר שונה מן הבית בו התגורר - הוא ביתו של איברהים.

26. המבקש טען כי המבנה בו הוא מתגורר מחולק לשלוש דירות נפרדות; עם זאת, אישר בבית המשפט כי התכנית האדריכלית שהציג כראיה לכך - מסמך אשר אינו חתום על ידי איש מקצוע כלשהו - הוא תכנית המשקפת בניה של בית אחין אשר לפיה בנה גם את ביתו (עמ' 26, שורות 2-5). מכל מקום, אף אם היה עולה בידי המבקש לשכנע כי אכן מדובר במבנה המחולק לשלוש יחידות מגורים נפרדות הרי שלא היה בכך כדי לסייע לו; זאת, בהינתן העובדה כי כאמור לעיל, במועד החיפוש ואף לאחריו כלל לא התגורר איברהים באותה דירה אשר נטען כי היא ביתו, אלא בביתם של הוריו.

27. אוסיף כי עניינם של המבקשים שונה באופן מהותי מן העניין שדון ברע"פ 5334/23 **אברגל נ' מדינת ישראל** (14.7.24) (להלן: **עניין אברגל**), אליו הפנה בא כחם. בעניין אחרון זה מדובר היה בצו חיפוש שניתן לגבי כתובת שפרטיה צוינו בתצלום אוויר, כאשר נשוא בקשת המשטרה והצו היה אדם פלוני אשר המשטרה טענה כי מתגורר במקום; בפועל, היו במתחם שבמקום שני קרוואנים אשר כל אחד מהם מוקף חצר מגודרת ובעל שער כניסה משלו, באחד מהם מתגורר פלוני ובאחר המערער, והם מרוחקים עשרות מטרים זה מזה. המשטרה ביצעה חיפוש בשני הקרוואנים - לרבות בזה בו התגורר המערער, אשר שמו כלל לא נזכר בצו או בבקשת המשטרה, ונקבע כי יש בכך פגם.

28. על רקע הקביעות שלעיל, ההבחנה בין **עניין אברגל** לבין ענייננו ברורה: בעניין אברגל בוצע חיפוש במקום מגורים אשר נכלל בשטח שסומן בתצ"א, חרף העובדה שלא מדובר במקום שהוחזק בידי מי שהצו הופנה כלפיו; על רקע זה קבע בית המשפט העליון כי "כאשר ניתן צו חיפוש אצל מחזיק ספציפי על בסיס תשתית ראייתית קונקרטיה שהתגבשה ביחס למחזיק זה, חיפוש אשר התבצע אצל מחזיק אחר אשר בדיעבד מתברר כי אף הוא מתגורר באזור - הוא פגום" (פסקה 37, ההדגשה אינה במקור).

לעומת זאת, בענייננו הפנה הצו למבנה מגורים ספציפי (באמצעות נ.צ. מדויקת), כאשר החיפוש לא בוצע אצל צד שלישי כי אם בבית בו מתגורר דרך קבע האדם נשוא צו החיפוש - איברהים, וכאמור לעיל, יש לראותו כאחד המחזיקים בו.

29. טענה שהועלתה מטעם המבקשים בנוגע לאי נוכחות עדים בחיפוש נזנחה במסגרת סיכומיהם; לעניין זה אציין כי במסגרת חקירתו במשטרה אישר המבקש כי הוא והמבקשת נכחו בחיפוש וביקשו כי לא יהיה נוכח בו אדם נוסף (במ' 2, שורות 198-205, 216-217).

30. סיכומו של דבר - אני דוחה את הטענה כי החיפוש ותפיסת הרכוש שבוצעו על ידי המשטרה בביתם של איברהים והוריו (המבקשים) נעשו בחריגה מצו החיפוש, ועל כן נגועים באי חוקיות.

טענות המבקשים לזכות ברכוש התפוס

31. ראש הטיעון השני שבפי המבקשים עניינו טענה לזכות ברכוש התפוס:מזומן בסך בסך 280,000 ₪ ו- 42,601 דולר, וכן עשרות תכשיטים. בהקשר זה קיימת מחלוקת בין הצדדים בהתייחס למיקום תפיסת חלק מן הרכוש בתוך הבית.

32. נקודת המוצא לדיון זה היא העובדה כי המבקש - הגם שנרשם על ידי המבקשת כמשיב 4 לבקשה להארכת החזקת הרכוש התפוס - אינו חשוד בפרשה הנחקרת. לעניין זה אפנה לתשובת ב"כ המשיבה לשאלת בית המשפט במסגרת הדיון מיום 28.4.25 האם המבקש הוא בגדר חשוד, כאשר השיב כי המבקש חשוד במסגרת תיק חקירה שנפתח בעקבות ביצוע החיפוש (עמ' 13, שורות 18-19).

33. אם כן, הרכוש נתפס על ידי המשטרה כרכושו של איברהים, החשוד בפרשה בה מיוחסת לו בין היתר עבירה של הלבנת הון. המבקשים, שהתגוררו יחד עם איברהים בבית בו נתפוס הרכוש, טוענים לזכות ברכוש התפוס.

34. סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן: **חוק איסור הלבנת הון**), קובע חובת חילוט, בהיעדר נימוקים מיוחדים, לגבי רכושו של אדם שהורשע בעבירה לפי סעיפים 3 או 4 לחוק. סעיף 36ג(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, המוחל בענייננו מכח סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, קובע חריג לעניין זה:

"בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיפים 36א או 36ב, אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה".

כפי שנקבע בפסיקה (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.07)), דרישת הסף בה צריך לעמוד טוען לזכות ברכוש היא קיומה של זכות קניינית או מעין קניינית בנכס. נטל השכנוע בעניין זה מוטל על כתפיו של הטוען לזכות ברכוש (ע"א 7025/12 **קמור נ' מדינת ישראל** (25.5.14), פסקה 11). ככל שעומד הטוען בדרישת הסף, עליו להוכיח גם כי רכש את זכותו ברכוש "בתמורה ובתום לב".

35. אקדים ואומר כי על רקע הגרסאות שהובאו מטעם המבקשים בעניין הרכוש התפוס - בתצהיריהם, בחקירותיהם במשטרה וכן בעדויותיהם בבית המשפט מהן התרשמתי באופן בלתי אמצעי, וכן על רקע חומרי חקירה נוספים שהוצגו בפני, לא עמדו המבקשים בנטל הנדרש

להוכחת זכותם ברכוש התפוס, אף לא בקירוב.

36. במה שנוגע למזומן בסך 280,000 ₪, עמד המבקש בחקירת המשטרה על טענתו כי מדובר בסכום שנתפס בכספת שבחדר השינה שלו ושל המבקשת (במ/2, שורות 339-356); כמו כן, טען כי מדובר בכספי חיסכון של המבקשים: המבקש הביא למבקשת בכל חודש כמה אלפי ₪ בודדים, והיא היתה שמה את המזומן בכספת (שם, שורות 264-269).

גם המבקשת, במסגרת חקירתה בבית המשפט, טענה כי סכומי המזומן בהם מדובר - לרבות הסכום בשקלים - נתפסו בכספת שבחדרם של המבקשים (עמ' 30, שורות 1-7).

גרסה זו של המבקשים עומדת בסתירה לדו"ח פעולה שרשם השוטר אזי אטיאס (סומן במ/4), בו צוין כי הסכום בן 280,000 ₪ נתפס בחדר השינה של איברהים, בתוך קופסת נעליים שהיתה בארון הבגדים. סכום זה נתפס יחד עם סכומי כסף אחרים מסוגים שונים.

די באמור לעיל כדי לדחות את הטענה הנוגעת לסכום הנ"ל; העובדה העולה מדו"ח הפעולה כי המזומן נתפס בחדרו של איברהים שוללת את גרסת המבקשים כי מדובר בכספי חיסכון שלהם ששמרו בכספת שבחדרם; אעיר כי עובדה זו גם שוללת את הטענה לחיפוש בלתי חוקי ביחס לרכוש זה - שנתפס בחדרו של איברהים - אשר נדונה לעיל, ונדחתה אף בהנחה שהסכום היה נתפס בחדרם של המבקשים.

37. כמו כן, בזכ"ד שרשמה החוקרת עדן אמרה ביום 6.9.25 (סומן במ/5), צוין כי בעת ספירת כסף שנתפס בחיפוש בבית בתוך קופסת נעליים של מותג Boss, אמרה המבקשת כי הילדים שלה עובדים בחלפנות וזה הכסף שלהם "אם הם צריך [כך במקור] לשלם ללקוח שלהם אז לוקחים מהכסף הזה". לא ברור האם זכ"ד זה מתייחס לכספים שנתפסו בחדרו של איברהים (השקלים) או לכספים שנתפסו בחדרם של המבקשים (הדולרים), אולם אמירה זו, אשר סותרת את גרסת המבקשים לגבי טיבם ומקורם של שני סכומי המזומן שנתפסו, היא נתון נוסף המלמד על חוסר מהימנותם.

38. בהתייחס לגרסת המבקשת באשר לסכומי המזומן שנתפסו, מעוררת תמיהה גם העובדה כי במסגרת שני התצהירים שהוגשו מטעמה בהליך זה נטען לזכות ברכוש רק בהתייחס לתכשיטים שפורטו ברשימה שצורפה, ולא נאמר דבר לגבי סכומי המזומן; בחקירתה בבית המשפט לא עלה בידי המבקשת להסביר קושי זה (עמ' 30 שורות 1-7).

39. גם בהתייחס לתכשיטים שנתפסו מעוררת גרסת המבקשים תמיהות. לדברי המבקש בחקירת המשטרה, הדולרים והתכשיטים שייכים למבקשת, ונתפסו בכספת (במ/2, שורות 244-251). לגבי מקורם של התכשיטים, טען כי "יותר מ-80 אחוז של אשתי זה ירושה של אשתי מההורים שלה. השאר אז כל הזמן יום הולדת שלה הייתי מביא לה. עוד תכשיט עוד זה" (שם, שורה 255).

גם המבקשת טענה כי קיבלה 90 אחוז מהתכשיטים כירושה מאמה, והיתר מבעלה כמתנות ימי הולדת. עם זאת, לא ידעה המבקשת לתאר אף אחד מעשרות הפריטים שקיבלה לטענתה מאמה או מבעלה המבקש למרות שנשאלה שוב ושוב בעניין זה (במ/6, שורות 182-185, 264-267). כך גם בחקירתה בבית המשפט (עמ' 30, שורות 18-24). בהקשר זה יצוין כי עדותה של המבקשת בבית המשפט לא עוררה כל אמון.

אוסף כי חוסר מהימנות גרסתה של המבקשת בולט אף על רקע טענתה בחקירה כי איברהים לא גר עם המבקשים בביתם בעת החיפוש - עובדה אשר אין חולק על כך שאינה נכונה; בהקשר זה מסרה המבקשת כי איברהים התגורר במועד החיפוש אצל בן דודו (שורה 237), אולם לאחר שעומתה עם הטענות שהושמעו במסגרת הליך זה על ידי ב"כ המבקשים - טענה כי איברהים התגורר בביתם במשך כשבוע (שורה 241).

40. סיכומי של דבר - איני נותן כל אמון בגרסת המבקשים לפיה סכומי המזומן והתכשיטים אשר נתפסו בביתם שייכים להם, ודין טענתם לזכות ברכוש - להידחות.

סוף דבר

41. מן הטעמים שפורטו לעל, הבקשה - על שני ראשיה - נדחית.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

המזכירות תחזיר את חומרי החקירה למשיבה.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, כ' תשרי תשפ"ו, 12 אוקטובר 2025,
בהעדר הצדדים.